

den Tobak, som blev dyrket her i Landet, var af en saadan Beskaffenhed, at den paa ingen Maade kunde konkurrere med de oversøiske Tobakker. Ser man de Bemærkninger igennem, der ledsage Lovforslaget, vil man ogsaa lægge Mærke til, at Finansministeren er af samme Mening, nemlig at der ikke kan være Tale om, at den indenlandske Tobaksavl kan staa Maal med den oversøiske.

Jeg finder derfor, at der ikke er skellig Grund til nu at forelægge et saadant Forslag som det her fremsatte. Thi hvem er det, man vil ramme? Det er de ganske smaa Jordbrugere, Husmænd og andre med dem ligestillede, som nu have kastet sig over at benytte den lille Jordlod, de have, til at dyrke Tobak paa, og som kun kunne gøre det med nogen Fordel, ifald de kunne anvende saavel deres egen som deres Husstands Arbejdskraft til denne Dyrkning. Det er ikke Godsejerne og de større Jordejere, der ville lægge sig efter Tobaksdyrkning her i Landet, selv ikke med den forhøjede Told, vi have haft siden 1908. Det er min Opfattelse, at Tilgangen af nye Tobaksdyrkere vil rekruterer fra de nysnævnte smaa Jordbrugere, og der er derfor ingen Grund til at gaa til en Beskatning som den foreslaaede. Jeg har den Opfattelse, at skulde det lykkes ved ihærdigt Arbejde og ved stor Flid at faa et nogenlunde ordentligt Produkt tilvejebragt, hvad jeg meget, meget stærkt betvivler, saa var der ikke nogen Grund til at lægge den danske Landbostand Hindringer i Vejen for, at den kan faa noget mere Udbytte ud af sin Jord end hidtil. Vi vide jo ikke, hvorledes Forholdene udvikle sig med Hensyn til Fødekorner og Foderkornes Indførelse her til Landet, om man ikke kan faa det indført saa billigt, at det ikke kan betale sig for vort Landbrug selv at dyrke det. Hvorfor skal man saa lægge Hindringer i Vejen for, at Landbrugets mindre Erhverv kunne kaste sig over en Avl som f. Eks. den her omtalte Tobaksavl.

Den ærede Ordfører har ganske vist Ret, naar han betegner dette Forslag som et Forslag af en noget anden Art end de Skatteforslag, vi behandlede i sidste Uge, idet Formaålet med denne Beskatning paa Tobaksdyrkning er en Slags Beskyttelse for Statskassen. Men jeg tror, at man er bleven ængstelig uden Grund. Den Udvikling, der tales om i Anmærkningerne, og som hidtil har fundet Sted i Tobaksavlens herhjemme, kunde meget godt have fundet Sted, selv om vi ikke havde faaet

nogen Forhøjelse af Tolden. Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører siger, at Prisen paa indenlandsk Tobak afhænger af de oversøiske Tobakkers Pris — jeg benytter her Udtrykket „oversøiske“ Tobakker, men det er mig naturligvis ikke ubekendt, at vi ogsaa indføre en Del Tobak, som er produceret her i Evropa, dog i mindre Omfang. Men det forekommer mig, at man her ser bort fra, at samtidig med, at den indenlandske Produktion af Tobak vinder nogen Fremgang, bliver der en Del Smaakaarsfolk, der for en billigere Penge kunne tilfredsstille den Nydelse, det er for dem at ryge Tobak, enten det nu er i Piber eller i Form af Cigarer eller paa anden Maade. Hidtil er den indenlandske Tobak mest bleven anvendt til „Skæregods“, som vi kalder det i Fagsproget, altsaa mest til Røgtobak, og da sjælden alene, i Regelen er den iblandet med andre Tobakker.

De Priser, der ere nævnte i Anmærkningerne, skyldes Oplysninger, der ere indhentede. Hvorfra de ere indhentede, faa vi ikke at vide, men jeg gaar ud fra, at man dels har spurgt sig for paa de Steder, hvor der dyrkes Tobak, dels har forhørt sig hos de større Fabrikanter her i Landet, der i væsentlig Grad indkøbe den indenlandske Høst. Jeg har ogsaa søgt at faa nogle Oplysninger angaaende Prisforholdene. Jeg er da bleven gjort bekendt med, at der er enkelte udenlandske Tobakker, der indføres hertil til en Pris af 20 Pf., altsaa ca. 18 Øre pr. Pund eller ca. 36 Øre pr. kg, og særlig slette Tobakker, der ganske vist indeholde meget Sand, og som derved fordyres gennem Vægten, kunne købes et Par Pfennige billigere. Gaa vi ud fra, at disse Opgivelser fra en større Tobaksimportør her i Landet — ja, vel den, der yder det største Toldkontingent for Raatobaks Vedkommende — ere rigtige, bliver Prisen altsaa 36 Øre plus de 64 Øre i Told. Det er Tobakker, der staa betydelig over de indenlandske; det er saakaldte ungarske Tobakker, der have den store Fordel, at de meget ofte ikke indeholde Sand o. desl., hvad vore Tobakker i høj Grad gøre. Indenlandsk Tobak er desuden meget tung. Det kunde godt være, hvis man lod den indenlandske Tobaksavl bestaa uanfægtet nogle Aar, at det da kunde lykkes en Del Landboere ved stor Flid og Energi at opnaa lignende Resultater, som ere opnaaede i Syd-Sverige. Den sydsvenske Tobak staa langt over den, der produceres her, og hvad man har naaet i Syd-Sverige, er